

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 14C/41/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112230062
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Tulejová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112230062.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Evou Tulejovou, v právnej veci navrhovateľa: Ing. H. T., I. XX, XXX XX Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody rozhodol

rozhodol:

Súd návrh z a m i e t a.

Súd odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 17.09.2012 domáhal náhrady škody voči odporcovi. Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 10.12.2001 sp. zn. 11 C 7/95, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.02.2002 bol jeho bývalý zamestnávateľ Sevamex a.s. zaviazaný zaplatiť mu 12.798,60,-Sk (424,84€) odstupného z pracovného pomeru. Dňa 10.12.2002 požiadal o výkon právoplatného rozsudku Okresný súd Bratislava II a následne sa vykonávacie konanie viedlo pod č.k. E 2877/02. Navrhovateľ tvrdil, že Okresný súd Bratislava II nekonal a navrhovateľ dňa 29.05.2003 podal sťažnosť proti prieťahom v súdnom konaní. Uviedol, že na sťažnosť dostal dňa 19.06.2003 odpoveď, v ktorej sa konštatovalo, že sa v konaní prieťahy nezistili. Navrhovateľ následne čakal, ale nič sa v konaní nedialo a napísal sťažnosť predsedníčke Krajského súdu v Bratislave. Následne mu bola dňa 09.04.2004 opäť doručená odpoveď, že konaní neboli zistené prieťahy. Navrhovateľ čakal ďalších 15 mesiacov a potom sa obrátil sťažnosťou o nečinnosť na ministra spravodlivosti SR JUDr. Daniela Lipšica. Následne bol listom z 16.09.2005 č. 13253/2005 informovaný F. W., že dňa 01.09.2005 nadobudol účinnosť zákon č. 341/2005 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. a podľa § 372m ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a, že v konaniach o výkon rozhodnutia začatých do 31.08.2005 musí oprávnený podať do 6 mesiacov od účinnosti tohto zákona návrh na vyhlásenie exekúcie. Navrhovateľ dňa 24.02.2006 postúpil vec súdnemu exekútorovi JUDr. Jánovi Jonatovi na vymoženie sumy 12.798,60,-Sk. Poukázal na to, že Okresný súd Bratislava II 9 mesiacov neodstúpil spis 37 Er 4219/06 súdnemu exekútorovi a až po jeho podnete mu bolo ombucmanom oznámené, že došlo k prieťahom v konaní zo strany Okresného súdu Bratislava II. Následne bola exekúcia neúspešná a súdny exekútor oznámil navrhovateľovi, že jeho pohľadávka je nevyožiteľná. Navrhovateľ dňa 21.12.2012 obdržal uznesenie č.k. 37 Er 4216/2006 zo dňa 07.12.2011 z Okresného súdu Bratislava II, ktorým sa exekúcia zastavila a súdnemu exekútorovi boli priznané trovy exekúcie vo výške 75,34€. Navrhovateľ nesúhlasil s tým, aby znášal trovy exekúcie a podal odvolanie, ktoré bolo odvolacím súdom odmietnuté. Podľa navrhovateľa je zrejmé, že od podania návrhu na výkon rozhodnutia z 10.12.2002 až po zmenu zákona 24.02.2006 Okresný súd Bratislava II štyri roky nekonal a následne 9 mesiacov neodstupoval spis exekútorovi. Dôvodil, že svojou nečinnosťou a časovými prieťahmi umožnil povinnému predať všetok hnutel'ný majetok a urobiť jeho pohľadávku nevyožiteľnou. V doplňujúcom podaní zo dňa 18.02.2013 uviedol, že škodu mu spôsobil orgán štátu

- Okresný súd Bratislava II. V žalobnom petite žiadal, aby mu odporca uhradil 424,84€ odstupného a náklady spojené priamo aj nepriamo s exekúciou.

Odporca v písomnom stanovisku žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť. Uviedol, že navrhovateľ mu nedoručil v predmetnej veci žiadosť o predbežné prerokovanie čím navrhovateľ nedodrжал základnú podmienku na uplatnenie nároku na náhradu škody na súde a to predbežné prerokovanie nároku na základe žiadosti podanej v zmysle § 15 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 2 Cz 38/76. Odporca má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Vzhľadom na skutočnosť, že k namietanému postupu v konaní pod sp. zn. E 2877/02 malo dôjsť v prvom rade v období od 10.12.2002 do 24.02.2006, odporca konštatoval, že k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť za účinnosti zákona č. 58/1969 Zb. a neskôr za účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. Poukázal na judikatúru NS SR, konkrétne uznesenie NS SR z 28.07.2010 sp. zn. 1 Cdo 107/2009, kde je uvedené, že pokiaľ bola v súdnom konaní navrhovateľovi spôsobená škoda priet'ahmi, ktorých vznik spadal do obdobia pred účinnosťou zákona č. 514/2003 Z.z., avšak priet'ahy pretrvávali aj po nadobudnutí účinnosti tohto zákona, treba navrhovateľom uplatnený nárok na náhradu škody posudzovať podľa ustanovení uvedeného zákona. Odporca vzniesol námietku premlčania škody spôsobenej v období od 10.12.2006 do 24.02.2006, keďže lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula dňa 24.02.2009. Odporca namietol aj premlčanie časti nároku, v ktorom navrhovateľ namieta poverenie exekútora po 9 mesiacoch. K otázke namietaných priet'ahov v konaní sa odporca vyjadril tak, že predseda súdu sa k sťažnosti vyjadril tak, že priet'ahom v konaní nedošlo. Uvedené bolo navyše potvrdené aj Krajským súdom v Bratislave, kde predseda súdu dospel k rovnakému záveru. Dôvodil, že z dostupných dokladov nevyplýva, že by navrhovateľ využil možnosť domáhať sa ochrany využitím inštitútu ústavnej sťažnosti. Odporca zastáva názor, že súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 58/1969 Zb., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných priet'ahov. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9 Co 285/2011. Odporca ďalej poukázal na skutočnosť, že nie je možné automaticky predpokladať, že by došlo k vymoženiu predmetnej sumy a tým uspokojeniu pohľadávky navrhovateľa. Navrhovateľ nijakým spôsobom nepreukázal, že spoločnosť Sevamex, a.s. disponovala potrebnými prostriedkami na vyplatenie pohľadávky. Záverom vyjadrenia sa odporca vyjadril k problematike príčinnej súvislosti. Uviedol, že nebol preukázaný v prvom rade nesprávny úradný postup a nebola preukázaná ani škoda.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu a listinnými dôkazmi súdnym spisom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11 C 7/1995, sťažnostným spisom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2090/2003, spisom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2002/2004, spisom súdneho exekútora JUDr. Jána Jonatu č. Ex 702/2006, spisom Okresného súdu Bratislava II č.k. 37 Er 4216/2006 ako aj ďalšími listinným dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Z výsluchu navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ žiadal zaplatenie 424,84€ titulom náhrady škody, ktorá predstavuje odstupné, ktoré nebolo vyplatené na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11 C 7/1995 zo dňa 10.12.2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 02.02.2002. Priznanú náhradu škody si uplatnil cestou najskôr súdu a potom u exekútora voči spoločnosti SEVAMEX, a.s. Bratislava. Poukázal na to, že exekučné konanie bolo veľmi zdĺhavé a napokon bolo až zastavené z dôvodu nevyožiteľnosti pohľadávky a on musel zaplatiť trovy exekúcie. Navrhovateľ má za to, že škoda mu bola spôsobená priet'ahmi v konaní, najskôr v súdnom a potom exekučnom konaní a v dôsledku toho sa mu nepodarilo od svojho bývalého zamestnávateľa vymôcť odstupné z pracovného pomeru vo výške 424,84€. Uviedol, že v priebehu exekučného konania bol poučený odporcom o tom, že môže podať návrh na exekúciu priamo súdnemu exekútorovi, čo aj vykonal, ale aj napriek právoplatnému rozsudku voči spoločnosti SEVAMEX, a.s., bola exekúcia zastavená pre nemajetnosť povinného. Navrhovateľ uviedol, že náklady spojené s výkonom exekúcie predstavujú 75,34€ a uplatnil si aj ďalšie náklady v súvislosti s podanou žalobou v celkovej výške 604,48€, ktoré predstavujú zakúpenie počítača, absolvovanie kurzu PC, písomnú komunikáciu, náklady súvisiace s podaným návrhom a tlačením dokumentov, 1 ks tonera, vypísaná tuha do pera a zaplatené kolký. Dôvodil, že v dôsledku podaného návrhu vznikli priet'ahy, ktoré rozpísal a za ktoré zodpovedá štát. Navrhovateľ má za to, že od podania návrhu na výkon rozhodnutia z 10.12.2002 až po zmenu zákona č. 24.02.2006 teda štyri roky Okresný súd Bratislava II nekonal, následne 9 mesiacov nepostupoval spis exekútorovi, čím spôsobil nečinnosťou priet'ahy v konaní a

umožnil tak povinnému, bývalému zamestnávateľovi predať všetok hnutelný majetok a jeho pohľadávka sa stala nevyožiteľnou. Na otázku súdu, či navrhovateľ požiadal o predbežné prerokovanie nároku, navrhovateľ odpovedal, že dňa 21.05.2012 podal odporcovi podanie, ktoré nazval žaloba a má za to, že tento list má predstavovať predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. Uviedol, že mu došla odpoveď z odboru sekcie civilného práva s tým, že podľa podania mu oznámili, že sa jedná o žalobu s ktorou sú spojené právne účinky a preto je potrebné obrátiť sa žalobou na súd. Odporca k tomuto uviedol, že toto podanie podľa obsahu nepovažoval za žiadosť o predbežné prejednanie nároku v zmysle § 15 na nasl. zákona č. 514/2003 Z.z.. Navrhovateľ taktiež uviedol, že nevyužil možnosť podania sťažnosti na prietahy v konaní na Ústavný súd Slovenskej republiky. K odporcom vznesenej námietke premĺčania sa navrhovateľ vyjadril tak, že návrh podal v rámci objektívnej desať ročnej lehoty.

Súd zo spisu Okresného súdu Bratislava 2 sp. zn. 11C 7/1995 zistil, že v predmetnom konaní sa navrhovateľ domáhal zrušenia rozhodnutia odporcu - Prvej slovenskej mliekarenskej a.s., ktorým s ním okamžite zrušil pracovný pomer. Súdny spor bol ukončený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II č.k. 11 C 7/95 - 148 zo dňa 10.12.2001, právoplatným dňa 02.02.2002 a vykonateľným dňa 06.02.2002, ktorým súd určil, že rozhodnutie odporcu zo dňa 17.10.1994 o okamžitom zrušení pracovného pomeru s navrhovateľom je neplatné. Odporcovi súd uložil zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.798,60,-Sk.

Navrhovateľ dňa 29.05.2003 podal Okresnému súdu Bratislava II sťažnosť na prietahy v konaní, v ktorej uviedol, že dňa 04.07.2002 podal návrh na výkon rozhodnutia súdnou cestou. Upovedomením E 2154/02 - 18 zo dňa 11.10.2002 mu bolo oznámené, že banka nevedie účet odporcu, výkon rozhodnutia bol nariadený neúčinne a z tohto dôvodu treba podať nový návrh. Uviedol, že nový návrh podal dňa 10.12.2002. Súd mal zo sťažnostného spisu Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2090/2003 preukázané, že JUDr. Monika Školníková poverená zastupovaním predsedníčky Okresného súdu Bratislava II dňa 27.06.2003 doručila navrhovateľovi odpoveď na jeho sťažnosť. Uviedla, že vo veci vedenej pod sp. zn. E 2154/02 podal navrhovateľ návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, ktorý neobsahoval potrebné náležitosti. Dňa 09.07.2002 bol navrhovateľ vyzvaný, aby doplnil IČO povinného a predložil rozhodnutie, o ktoré opiera svoj návrh s vyznačenou právoplatnosťou. Ďalej uviedla, že navrhovateľ návrh doplnil dňa 29.07.2002. Výkon rozhodnutia prikázaním pohľadávky odpisom z účtu povinného bol nariadený dňa 02.09.2002. Peňažný ústav rozhodnutie obdržal dňa 13.09.2002 a 17.09.2002 oznámil, že takýto účet povinného nevedie. Výkon rozhodnutia bol teda nariadený neúčinne, kdeže označený účet v čase rozhodovania banka nevedla. Uviedla, že dňa 10.12.2002 si navrhovateľ podal ďalší návrh na výkon rozhodnutia vedený pod sp. zn. E 2877/02, ktorý však neobsahuje potrebné náležitosti. Záverom konštatovala, že vo veci nezistila prietahy v konaní.

Zo sťažnostného spisu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2002/2004 súd zistil, že navrhovateľ dňa 08.01.2004 podal Krajskému súdu v Bratislave sťažnosť na nečinnosť v konaní Okresného súdu Bratislava II vo veci E 2877/02. Uviedol, že po podaní sťažnosti Okresnému súdu Bratislava II k podstatnej náprave nedošlo. Uviedol, že uznesením zo dňa 05.09.2003 č.k. E 2877/02 - 24 bol síce nariadený výkon rozhodnutia predajom hnutelných vecí, ale doposiaľ sa žiadny neuskutočnil. Predsedníčka Krajského súdu v Bratislave listom zo dňa 09.04.2004 oznámila navrhovateľovi, že nezistila opodstatnenosť žiadosti navrhovateľa na prešetrenie vybavenia sťažnosti. Sťažnosť bola vybavená v zákonnej lehote, zástupkyňa predsedníčky okresného súdu riadne prešetrila všetky skutočnosti a o spôsobe vybavenia bol navrhovateľ riadne upovedomený.

Zo spisu súdneho exekútora JUDr. Jána Jonatu č. Ex 702/2006 ako aj zo súdneho spisu Okresného súdu Bratislava II č.k. 37 Er 4216/2006 súd zistil, že navrhovateľ návrhom zo dňa 23.02.2006 požiadal súdneho exekútora o vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 10.12.2001 sp. zn. 11 C 7/95. Okresný súd Bratislava II vydal dňa 06.11.2006 poverenie na vykonanie exekúcie pod č. 5102 * 023817. Súdny exekútor dňa 25.06.2009 doručil navrhovateľovi oznámenie o stave exekúcie zo dňa 16.06.2009. V predmetnom oznámení súdny exekútor informoval navrhovateľa o tom, že v konaní sa nepodarilo zistiť žiaden hnutelný ani nehnuteľný majetok povinného, ktorý by bolo možné speňažiť a uspokojiť pohľadávku navrhovateľa. Povinný nemá žiadne motorové vozidlo, účty v banke sú bez finančných prostriedkov. Povinný nepreberá žiadne poštové zásielky a z vykonaných lustrácií vyplýva, že na adrese uvádzanej v obchodnom registri povinný nesídlí. Súčasne

oznánil navrhovateľovi, že jeho pohľadávka v exekučnom konaní Ex 702/2006 je nevykonalná. Súdny exekútor navrhol oprávnenému, aby v súlade s § 57 ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku podal návrh na zastavenie exekúcie. Následne súdny exekútor dňa 22.11.2011 doručil súdu žiadosť o zastavenie exekučného konania. Dôvodom návrhu na zastavenie konania bola skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Okresný súd Bratislava II uznesením č.k. 37 Er 4216/2006 - 6 zo dňa 07.12.2011 exekučné konanie zastavil a zaviazal oprávneného na úhradu trov exekúcie vo výške 75,34€ súdnemu exekútorovi. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.01.2012 v časti zastavenia konania a dňa 23.03.2012 v časti trov exekúcie. Navrhovateľovi bolo uznesenie o zastavení konania doručené dňa 21.12.2011.

Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom./čl. 46 ods. 3 Ústavy SR/.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje doterajšími predpismi. / § 27 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného od 1.7.2004/

Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. / § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v účinnom znení /

Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. / § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v účinnom znení /

Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11. / § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. /

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovanie nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr. / § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. /

Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. / § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného v čase, keď sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, t.j. ku dňu 25.06.2009 /

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. / § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. účinného v čase, keď sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, tj. ku dňu 25.06.2009 /

Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. / § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka /

Z hľadiska právneho posúdenia veci je potrebné uviesť, že navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody z dôvodu prietahov v súdnom konaní, ktorého predmetom bol výkon rozhodnutia. Nečinnosť súdu mala začať za účinnosti zákona č. 58/69 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Následne mala nečinnosť súdu pokračovať aj po 01.07.2004, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 514/2003 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd na daný prípad aplikoval a uplatnený nárok na náhradu škody posúdil podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Vychádzal z toho, že prietahy v súdnom konaní sú trvajúcim protiprávnym stavom a v každom okamihu ich existencie dochádza k rovnakému porušovaniu toho istého práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. V danom prípade súd prihliadol aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 1 Cdo 107/2009 zo dňa 28.07.2010. Najvyšší súd SR v predmetnom rozhodnutí judikoval pravidlo, že pokiaľ bola škoda spôsobená v dôsledku prietahov v súdnom konaní, bez ohľadu na skutočnosť, že vznikli ešte za účinnosti zákona č. 58/69 Zb., pokiaľ trvali do doby po nadobudnutí účinnosti zákona č. 514/2003 Z.z. bolo potrebné o navrhovateľovom uplatnenom nároku na náhradu škody rozhodnúť podľa tohto zákona.

Vykonaným dokazovaním mal súd jednoznačne preukázať, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. V konaní bolo nesporné, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 10.12.2002 podaným na Okresnom súde Bratislava II domáhal výkonu rozhodnutia voči povinnému Sevamex, a.s.. Predmetom exekučného konania bolo zaplatenie sumy 12.798,60,-Sk (424,84 eur) na základe vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 10.12.2001 č.k. 11 C 7/95. Taktiež bolo nesporné, že navrhovateľ podal dňa 29.05.2003 sťažnosť na prietahy v súdnom konaní č.k. E 2877/02 vedenom na Okresnom súde Bratislava II. Súd mal preukázať, že predmetná sťažnosť bola Okresným súdom Bratislava II riadne prešetrená a vyhodnotená ako nedôvodná. Taktiež bolo nesporné, že navrhovateľ dňa 08.01.2004 podal Krajskému súdu v Bratislave sťažnosť na nečinnosť v konaní Okresného súdu Bratislava II vo veci E 2877/02. Aj táto sťažnosť bola Krajským súdom v Bratislave dňa 09.04.2004 posúdená ako nedôvodná. Navrhovateľ tvrdil, že prietahy v konaní trvali ďalej a dňa 20.07.2005 sa obrátil na Ministra spravodlivosti SR. Následne navrhovateľ v dôsledku novelizácie Občianskeho súdneho poriadku podal návrh na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Jánom Jonatom skončilo neúspešne, pretože pohľadávka navrhovateľa bola nevyožiteľná. Okresný súd Bratislava II uznesením č.k. 37 Er 4216/2006 - 6 zo dňa 07.12.2011 exekučné konanie zastavil a zaviazal oprávneného na úhradu trov exekúcie vo výške 75,34€ súdnemu exekútorovi.

V prvom rade súd musí poukázať na to, že navrhovateľ si nespĺnil základnú podmienku na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom ustanovenú v § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., t.j. nepodal návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na ústrednom orgáne štátnej správy - Ministerstve spravodlivosti SR. Nemožno akceptovať tvrdenie navrhovateľa, že podanie označené ako žaloba, ktoré dňa 21.05.2012 podal u odporcu predstavovalo podľa obsahu návrh predbežné prejednanie nároku na náhradu škody. Inštitút vyplývajúci z § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitným inštitútom, ktorý nemá nič spoločné so súdnym konaním. / vid' napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.03.2008 sp. zn.. 1 Co 189/2007 / Až v prípade, ak príslušný orgán uplatnený nárok čo i len čiastočne neprizná v lehote do 6 mesiacov od prijatia žiadosti o predbežné prerokovanie

nároku, je žiadateľ oprávnený sa domáhať priznania náhrady škody na súde. / vid' uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25.02.2013 sp. zn. 14 Co 18/2013 /

Súd ďalej uvádza, že odporca v konaní vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa. Súd má za to, že navrhovateľ sa o vzniku škody musel dozvedieť najneskôr potom, ako mu súdny exekútor JUDr. Ján Jonata doručil oznámenie o stave exekúcie, t.j. dňom 25.06.2009. V predmetnom oznámení bol navrhovateľ jasne informovaný o nevyožiteľnosti jeho pohľadávky ako aj o navrhovanom ďalšom postupe v konaní, t.j. podaní návrhu na zastavenie exekúcie. Námietka navrhovateľa, že v danom prípade mala byť uplatnená objektívna desaťročná premlčacia lehota nie je dôvodná. V prípade nesprávneho úradného postupu spôsobeného prietiahmi v konaní neplatí desaťročná objektívna premlčacia lehota. Princíp premlčania v tomto prípade je konštruovaný na subjektívnej vedomosti poškodeného. Rozhodujúce je to, aby sa preukázala vedomosť o škode, teda kedy sa poškodený dozvedel o vzniku škody určitého druhu a rozsahu do tej miery, aby mohol svoj nárok uplatniť na súde. Súd konštatuje, že trojročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody ustanovená v § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uplynula navrhovateľovi dňom 26.06.2012. Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súd až dňa 17.09.2012, t.j. po uplynutí premlčacej lehoty. V prípade, ak odporca vznesie dôvodne námietku premlčania, navrhovateľ sa svojho práva nemôže v súdnom konaní úspešne domôcť.

Ďalej súd musí konštatovať, že aj v prípade, ak by navrhovateľ podal návrh pred uplynutím premlčacej lehoty, bol by jeho nárok nedôvodný. Navrhovateľ v konaní nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaním odporcu a vznikom škody. V danom prípade nebolo preukázané, že dôvodom nevyožiteľnosti navrhovateľovej pohľadávky bola tvrdená nečinnosť konajúceho súdu. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nenastáva. Navrhovateľ nepreukázal, že by povinná spoločnosť SEVAMEX, a.s. mala v čase začatia výkonu rozhodnutia dostatočne finančné prostriedky, resp. akýkoľvek majetok, ktorým by mohla byť uspokojený nárok navrhovateľa. Navyše, ak by povinný po začatí výkonu rozhodnutia začal úmyselne znižovať svoj majetok v úmysle ukrátiť uspokojenie pohľadávky navrhovateľa, mohol navrhovateľ využiť právny inštitút odporovateľnosti právnych úkonov zakotvený v Občianskom zákonníku. Súd taktiež nezistil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod č.k. E 2154/02 nastali prietahy v konaní. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne, v prípade nesplnenia či aj len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť.

Vzhľadom k horeuvedeným skutočnostiam, súd návrh navrhovateľa zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohoto rozsudku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, veta prvá O.s.p. a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, keďže mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v piatich vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia, alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona